

DECIZIE

3 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de Urecheanu Mihail, reprezentat de avocatul Bordian Stanislav,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Urecheanu Valentina împotriva lui Urecheanu Mihail cu privire la partajarea bunului proprietate comună în devălmășie,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2020 prin care s-a respins cererea lui Urecheanu Mihail privind repunerea în termenul de declarare a apelului și s-a restituit apelul ca depus în afara termenului legal, iar instanța de apel a refuzat repunerea în termen,

c o n s t a t ă :

La 22 aprilie 2016, Urecheanu Valentina s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Urecheanu Mihail cu privire la partajarea bunului proprietate comună în devălmășie.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 25 noiembrie 2016, cererea de chemare în judecată înaintată de către Urecheanu Valentina împotriva lui Urecheanu Mihail cu privire la partajarea bunului proprietate comună în devălmășie, a fost admisă.

S-a partajat bunul proprietate comună în devălmășie a foștilor soți Urecheanu Valentina și Urecheanu Mihail - apartamentul nr.XXX, cu suprafața de 43,7 m.p., număr cadastral XXX, din str. XXX, XX, mun. Chișinău, prin vânzarea bunului imobil la licitație, cu distribuirea prețului către proprietarii Urecheanu Valentina și Urecheanu Mihail a câte ½ cotă parte pentru fiecare.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe la 16 ianuarie 2020, Urecheanu Mihail a declarat, solicitând repunerea în termen, admiterea cererii de apel, cu casarea hotărârii primei instanțe și restituirea pricinii spre rejudecare.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2020 s-a respins cererea lui Urecheanu Mihail de repunere în termen de declarare a apelului și s-a restituit apelul declarat din motiv că a fost depus în afara termenului legal, iar instanța de apel a refuzat repunerea în termen.

La 1 aprilie 2020, Urecheanu Mihail, reprezentat de avocatul Bordian Stanislav, a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2020

solicitând casarea acesteia, repunerea în termenul de declararea apelului și restituirea cauzei în instanța de apel pentru examinarea apelului.

În motivare, a indicat că, examinarea cauzei în instanța de fond a avut loc în lipsa sa, iar despre hotărârea instanței de fond din 25 noiembrie 2016 a aflat de la executorul judecătoresc Ungureanu Oleg la 24 decembrie 2019.

Instanța de apel examinând cererea de repunere în termen a dat o apreciere arbitrară obiecțiilor și probele anexate la cerere. Nu a ținut cont de motivele invocate în apel și nici nu a citat legal apelantul pentru a avea posibilitate de a se expune asupra argumentelor invocate în cererea de apel.

Concluzia instanței de apel precum că, Urecheanu Mihail a recepționat hotărârea instanței de fond este, greșită deoarece, semnătura de pe avizele de recepție nu îi aparține. Recurentul invocă că nu a fost citat legal în instanța de fond și astfel nu a cunoscut despre data și ora examinării cauzei.

Prin soluția emisă instanța de apel a încălcat dreptul la apărarea a apelantului și a îngrădit accesul la justiție. Cererea de repunere în termen a fost depusă cu respectarea prevederilor art. 116 alin. (4) Codul de procedură civilă.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs constată că Curtea de Apel Chișinău a emis încheierea la 11 martie 2020.

Conform prevederilor art.425 din Codul de procedură civilă termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Cererea de recurs a fost declarată la 01 aprilie 2019, respectiv în termenul prevăzut de art.425 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Potrivit art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Examinând materialele dosarului Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate din următoarele considerente.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că, art. 6 § 1 din Convenție îi garantează fiecărei persoane dreptul de a sesiza o instanță cu orice contestație referitoare la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil.

În acest sens, a constatat că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6.1 din Convenție, include printre altele dreptul părților de a prezenta observațiile pe care le consideră pertinente pentru cauza lor.

Din examinarea actelor anexate la dosar, Colegiul reține următoarea situație de fapt.

Dispozitivul hotărârii primei instanțe a fost pronunțat la 25 noiembrie 2016.

La pronunțarea dispozitivului pârâtul Urecheanu Mihail nu a fost prezent.

La 16 ianuarie 2020, Urecheanu Mihail a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 25 noiembrie 2016.

Art. 362 alin.(1) din Codul de procedură civilă, stipulează că, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii,

dacă legea nu prevede altfel. Alin. (3) a reglementează că, repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art.116.

Recurentul Urecheanu Mihail, declarând apel la 16 ianuarie 2020, a solicitat repunerea în termenul de atac, relatând că termenul a fost omis deoarece dispozitivul hotărârii a fost pronunțat în lipsa acestuia, iar instanța de fond nu l-a citat legal.

Despre hotărârea instanței a aflat la 24 decembrie 2019, în cadrul procedurii de executare a hotărârii.

Colegiul consideră neîntemeiat argumentul recurentului precum că, semnătura de pe aviz nu îi aparține, ori recurentul nu prezintă nici o probă în acest sens.

Totodată, din materialele dosarului se reține că, recurentul locuiește la adresa indicată în aviz, indicând-o ca adresă de recepționare a corespondenței atât în cererea de apel cât și în cererea de recurs.

Codul de procedură civilă reglementează la art. 102 alin. (6) că citația sau înștiințarea se trimite la adresa menționată de parte sau de un alt participant la proces. Dacă persoana nu locuiește la adresa comunicată instanței, citația sau înștiințarea poate fi trimisă la locul ei de muncă sau la locul unde se află.

Reieșind din norma de drept citată, argumentul precum că despre hotărârea primei instanței din 25 noiembrie 2016, a aflat deja în cadrul procedurii de executare, Colegiul îl consideră nejustificat.

Deci, instanța de apel corect a constatat îndeplinirea procedurii de citare legală a pârâtului de către instanța de fond.

Urecheanu Mihail fiind persoană interesată în soluționarea acestui litigiu urma să-și asume un rol activ și să se intereseze care este soluția luată de către instanță în cauza dată, iar în cazul în care nu este de acord, să exercite calea de atac în termenul stabilit de art. 362 din Codul de procedură civilă.

Instanța de recurs constată că, apelantul nu a prezentat instanței de apel probe veridice și argumente serioase în vederea motivării omiterii termenului de apel, or, în conformitate cu prevederile art.118 alin.(1) din Codul de procedură civilă fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Argumentul recurentului precum că, nu a cunoscut despre examinarea litigiului, deoarece nu a fost citat legal în instanța de fond, nu este unul justificativ.

Colegiul menționează că, instanța de fond a respectat prevederile legale de citare a pârâtului, fiind citat de către instanță la adresa existentă în dosar, procedura de citare a fost legal îndeplinită în instanța de fond, cu respectarea art. 102 alin. (6) din Codul de procedură civilă.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [*Golder împotriva Regatului Unit*, pct. 38; *Stanev împotriva Bulgariei* (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei*, pct. 85).

Dreptul de acces la o instanță poate fi astfel supus, în anumite circumstanțe, unor restricții legitime, cum ar fi termenele legale pentru prescripție (*Stubbings și alții împotriva Regatului Unit*, pct. 51-52), ordinele care stabilesc plata unei cauțiuni pentru garantarea cheltuielilor de judecată (*Tolstoi Miloslavsky împotriva Regatului Unit*,

pct.62-67, cerința privind reprezentarea (*R.P. și alții împotriva Regatului Unit*, pct. 63-67).

Respectiv, neexercitarea oricărei căi de atac și neîndeplinirea oricărui alt act de procedură în termenul legal, atrage decăderea, afară de cazul când legea dispune altfel sau când partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei.

Astfel, dreptul de acces la o instanță poate fi astfel supus, în anumite circumstanțe, unor restricții legitime, cum ar fi termenele legale pentru prescripție (*Stubbings și alții împotriva Regatului Unit* pct. 51 -52).

Art.116 alin.(4) din Codul de procedură civilă, stipulează că repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Colegiu reține că, pentru a se putea cere repunerea în termenul de declarare a apelului, Urecheanu Mihail trebuie să facă dovada existenței unei împrejurări mai presus de voința sa, deci a unei împrejurări care să excludă culpa părții respective, însă se constată contrariul.

În afară de aceasta, în conformitate cu art. 56 alin. (3) și 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Cum în cauză recurentul nu a respectat dispoziții legale și nu a prezentat probe prin care să dovedească faptul că a fost împiedicat printr-o împrejurare mai presus de voința sa să declare apel în termen, instanța de apel, corect a concluzionat despre restituirea cererii de apel declarată de Urecheanu Mihail.

Având în vedere cele expuse, încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2020 este întemeiată și legală, fiind adoptată cu aplicarea corectă a normelor de drept procedural și urmează a fi menținută.

În conformitate cu art. 427 lit. a), 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Urecheanu Mihail, reprezentat de avocatul Bordian Stanislav.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2020 adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Urecheanu Valentina împotriva lui Urecheanu Mihail cu privire la partajarea bunului proprietate comună în devălmășie.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru